a PUNTa

L'avió de Cantallops

La notícia no ha trascendit a la premsa. Però no deixa de tenir perfils humans prou importants com per explicar-la.

Resulta que un guàrdia civil de la caserna del poble havia tret el títol de pilot de vol a l'Escola de Pilots que funciona a Empúria-Brava. Un dia de la darrera setmana de setembre, com tantes vegades havia fet durant les pràctiques, pilotava l'avioneta sobre les muntanyes i corriols de Cantallops i Requesens. La gent que feia veremes el va veure passar; però no va tornar.

Va passar allò més tràgic. L'avioneta perdè altura; va entrar en una zona sense corrent d'aire, i li va resultar impossible de reemprendre el vol per damunt les estribacions de Les Alberes. Per sort, la lliçó la tenia ben apresa, el nou pilot, que apagà els motors, planejà com va poder, i caigué sense massa enrenou sobre els suros i la boscúria de la Font del Clot de la Tina. Llevat d'algun petit cop, l'home resultà sense ferides, i pugué baixar per propi peu al poble.

No es parla d'altre tema, a Cantallops; i tothom felicita el guàrdia civil per la sort de sortir-se'n tant bé de l'accident, i elogien la serenitat del pilot. La avioneta ha estat parcialment desmuntada, i les parts no aprofitables serviran per ferralla.

El que podia haver estat tragèdia, quedarà com una petita història d'aquelles muntanyes frontereres, avui només visitades pels caçadors de senglars.

Barri de Pedret

La via del tren, una filera llarga de cases, la carretera, el riu. Aquesta és la imatge, el paisatge d'un barri que ha tingut temps millors i que possiblement els torni a tenir; però que ara pateix tots els inconvenients i cap avantatge de ser la porta de Girona per la gent del Baix Empordà.

L'Associació de Veïns intenta recuperar la veu del barri, de la mateixa manera que ha recuperat la Festa Major, i la Capella del Pilar. Pedret té una part de la seva esperança en el nou traçat de la carretera que voreja el riu, i en la mateixa conversió del riu en un "amic" urbanístic. Potser no serà possible recuperar mai més aquella imatge pintoresca del Ter i les barques al seu pas per Pedret; però aconseguir una bella perspectiva sobre un riu net, lliure de rates i porqueries, sense pudors i putrefacció, no ha d'estar tan lluny en el temps i dintre les immediates possibilitats municipals.

Els problemes de Pedret, per als gironins, sempre han anat lligats en aquella casa entre la carretera i el Ter, just allà on s'estreny el pas, i que barra tota continuïtat en el projecte de nova carretera. Un cas d'expropiacions que no ha acabat de quedar del tot clar, sigui pels molts milions que s.hi barregen, sigui per les dificultats legals en joc. Es una llàstima que aquella casa tingui encallat un projecte important

Apuntador

Sant Hilari: Formació Professional

La polèmica, pas a pas

SANT HILARI (Del nostre corresponsal, Pep Badia). Com dies enrera informava PUNT.DIARI, avui intentarem aclarir d'una vegada per totes l'embolicat afer de la situació i denominació de les aules de F.P. entre els municipis del a Mancomunitat Montseny-Guilleries. Cal apuntar que aquest afer portà, fins i tot, a un afrontament dialèctic entre els municipis afectats, centrant-se, sobretot, entre els Consistoris de Sant Hilari i Arbúcies. Assenyalem que entre ambdós municipis hi rau una forta rivalitat esportiva des d'anys ençà, però la cosa no ha passat mai d'aquí.

Enguany, quan les aigües han tornat al seu lloc, PUNT.DIARI explicarà en exclusiva i fil per tanda totes les reunions i acords haguts entre el Ministeri d'Educació i la Mancomunitat.

3 Nov. 1975. L'Administració concedeix a St. Hilari la rama administrativa de F.P. que se situarà en el Col.legi St. Josep. La F.P. té caràcter "híbrid".

8 Nov. 1976. La Mancomunitat, integrada per nou municipis adopta l'acord de fer prevaldre la F.P. a St. Hilari i el BUP a Arbúcies. En cas de saturació de la F.P. hilarienca,es crearà una nova escola a la part baixa del Montseny o en el pla del Tordera, concretament a Riells.

Els acords oficials, respecte a la concessió de la F.P. no han variat durant aquests quatre anys, fins que l'Ajuntament hilarienc decideix normalitzar el caràcter híbrid de l'escola i transformar-lo en caràcter oficial.

29 abril 1979. S'envien al M.E. un informe amb estadístiques de l'alumnat actual i futur, del patrimoni de la situació del professorat, etc... sobre la realitat de la F.P. bo i assegurant llur ampliació a secció delegada depenent de Blanes.

Maig. Durant la campanya electoral, diversos grups polítics d'Arbúcies iniciaren gestions amb la Delegació del M.E. a fi d'aconseguir ampliar l'aula de Sant Hilari amb una aula de metall, que estaria ubicada a Arbúcies. Les gestions resultaren positives i durant aquest mes de maig Artur Calsina, delegat de M.E. comunica al nou Ajuntament democràtic d'Arbúcies que el Ministeri havia acceptat en la secció delegada "Sant Hilari-Arbúcies", que constaria de l'administratiu a Sant Hilari i del Metall a Arbúcies.

13 juny 1979. La D.G. d'Ensenyança accepta en principi la transformació amb caràcter oficial de la F.P. de St. Hilari a la vegada que pregunta per les que voldran, els plànols dels edificis.. de la futura escola.

Cal apuntar que el municipi ja disposava d'uns locals de la colònia estiuenca "els Campaments" per emplaçar-hi les aules.

17 Jul. 1979. Els senyors Arnau, Calsina i Subirós (del M.E.) ratifiquen en una visita a l'Ajuntament hilarienc la concessió de la F.P. i la titularitat oficial a St. Hilari, bo i manifestant que en cas d'haver-hi un mínim de vint alumnes es podria obrir una aula d'administratiu a Arbúcies.

24 Jul. 79. Hostalric. Reunió d'uns quants ajuntaments de la Mancomunitat (Breda, St. Hilari, Arbúcies, St. Feliu i Hostalric) per iniciar la campanya d'informació i fer un tanteig dels alumnes potencials existents a la comarca. Els consellers s'autoconvoquen per una propera reunió el dia 16 d'agost a Breda.

28 Jul. 1979. El M.E. comunica al consistori hilarienc la creació amb caràcter oficial de les branques de Metall (1er. curs) i l'Administratiu-Comercial (1er i 2on. curs) a Sant Hilari. Les despeses fungibles van a càrrec del M.E. i les de funcionament a càrrec de Sant Hilari.

Cal assenyalar, que de mutu acord l'Ajuntament hilarienc cedeix la branca de metall a Arbúcies.

16 agost 1979. Breda. Amb la presència del Sr. Subirós i dels delegats de cultura d'Arbúcies, Hostalric, Sant Feliu i Breda es repassa la campanya de pre-inscripcions. A la vegada que el sr. Subirós declara davant els delegats que Arbúcies es podira obrir una aula d'administratiu si a Sant Hilari hi hagués un mínim de vint alumnes matriculats. Els pobles assistents inicien la campanya oficial. S'anomena per part del M.E. a Pelegrí Rovira com a director del centre d'Arbúcies.

18 Set. 1979. Girona. Delegació del M.E. Es reuneixen els Ajuntaments de Sant Hilari i Arbúcies amb els sr. Arnau, Subirós. Tema: Sant Hilari només vol l'administratiu per a ell i Arbúcies, avalada per l'acord del 16 agost, demana el desdoblamanent de l'aula administrativa. Aquí comença el conflicte. El Sr. Arnau defensa la postura hilarienca i en Subirós la d'Arbucies. Es queda per una nova reunió el 22 de setembre.

20 Set. 1979. Els Ajuntaments d'Arbúcies, Breda, i Hostalric donen un comunicat explicatiu de les reunions a la premsa (PUNT DIARI, 22 Set. 79).

22 Set. 1979. Dia D. Girona. Delegació M.E. Ajuntaments de Sant Hilari, Arbúcies, Breda, Hostalric. El M.E. dóna la resolució final: Sant Hilari obté la titularitat oficial com a secció delegada, però cedeix per un any la branca del metall i resta desdoblada l'administrativa a Arbúcies per un termini de tres anys, sempre que Sant Hilari tingui cobert un mínim de vint matrícules.

Més accidents a la N-141

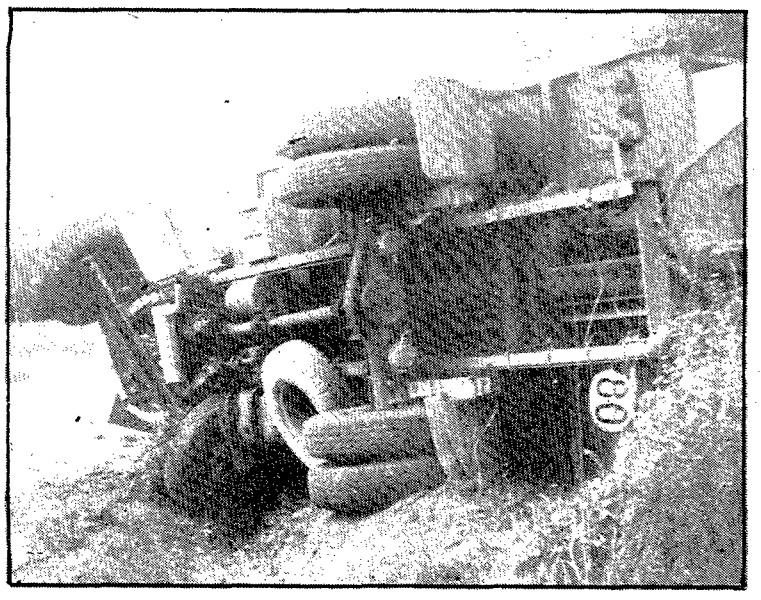
Més vergonya per a la "carretera de la vergonya"

ANGLES (Del nostre corresponsal, Francesc Bonaventura). — D'un temps ençà, la carretera Nacional-141, més coneguda per la carretera de Girona a Anglès i darrerament batejada com la "carretera de la vergonya", ve essent contínuament motiu de polèmica.

Malgrat les moltes prometeences de posar-hi un pegat, en no ser possible l'arranjament definitiu, la carretera continua en la mateixa situació de sempre, és a dir, sotmesa a tot perill a causa de la manca d'amplitud.

Tot i que és una carretera nacional, és suficientment estreta com perquè els accidents siguin continuats. La fotografia d'Enric Moner, feta en el decurs d'aquesta setmana, és una prova del perill existent. El camió, bolcat prop de Montfullà, és una mostra del que pot passar en qualsevol moment a la "carretera de la vergonya".

De moment, però, no sembla que les protestes de conductors i usuaris de la carretera d'Anglès, hagin servit per gaire res. "La carretera de la vergonya", continua essent una vergonya.

Camió bolcat a la carretera d'Anglès (Foto Emili Moner)

Els problemes s'agreugen

"Aigües Bones" sense aigua

CALDES DE MALAVELLA. (De la nostra redacció, per Isabel Juanola). — Els problemes a què han d'afrontar-se els parcel.listes de la urbanització "Aigües Bones" de Caldas de Malavella s'agreugen per moments. A més de les hipoteques i els embargaments, que sobre ella pesen i que augmenten cada dia —últimament el Banco de Gredos ha fet una hipoteca per valor de 10 milions 400 mil pessetes— els serveis de la urbanització són cada dia més deficients. Ja fa qüestió de tres o quatre dies que els residents d' "Aigües Bones" no disposen ni d'una gota d'aigua per cobrir les necessitats més immediates, ja que els ha estat tallat el subministre.

Demà dijous, i en vistes del caire que està agafant l'assumpte, tant els parcel.listes d'aquesta urbanització, com els seus promotors, tindran una reunió conjunta per discutir definitivament la seva situació.

carnet

Farmàcies de torn

GIRONES

GIRONA: Fcia. Folch, Rambla del Generalísimo,50, i Fcia. J. De Ciurana, Rda. Sant Antoni M.a Claret,16

BANYOLES: Fcia. Maria Lluïsa Prats. Mercadal, 1

LA SELVA

BLANES: Fcia. Oms, Bernard Boades, 8

ANGLES: Fcia. Joan Bonmatí, Carrer Comerç, 3

SANT HILARI: Fcia. Xavier Muntal, Busquets i Punset

Punt, El, 1979-10-11, p. 6.
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)